

"לְדוֹרוֹת" סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל

שאלון לרישום קורות ניצולי השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים מפורסם באתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: קריימר	שם פרטי: ליאונד
------------------	-----------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה
במידה והשאלה אינה נוגעת אלייך, אין צורך לענות עליה

שם משפחה איתו נולדתי: קריימר	בלועזית Kreymer
שם פרטי איתו נולדתי: יוני	בלועזית Yonny
עיר לידה: ויניצה	בלועזית Vinnytsia
שם פרטי ושם משפחה של האב: מויסי קריימר	שם פרטי ושם נעורים של האם: חוה כהן
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: ויניצה	בלועזית Vinnytsia
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: (יסודי, תיכון, אוניברסיטה, ישיבה)	מקצוע לפני המלחמה: (תלמיד, סנדלר, מורה)
מקומות מגורים בתקופת המלחמה: קופייגורוד (שם העיר או האזור ושם הארץ)	חבר בארגון או בתנועה: (בית"ר, השומר הצעיר, בני עקיבא)
במידה והיית בגטו, ציין את שמו: גטו קופייגורוד	בלועזית Ghetto Kopaygorod
במידה והיית במחנה עבודה או מחנה ריכוז, ציין את שמו	בלועזית
המקום בו נודע לך כי הנך אדם חופשי:	תאריך השחרור: מרץ 1944
במידה והיית במחנה עקורים ציין את שמו (מחנות פליטים שהוקמו לאחר המלחמה בעיקר באוסטריה, גרמניה ואיטליה)	ציין מקום אליו חזרת לאחר השחרור
במידה והיית במחנות מעצר בקפריסין, ציין ממת' עד מת'	שנת עליה: 1991
	במידה ועלית באנייה, ציין את שמה

אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: הבית בו גדלת, בית הספר, חברי ילדותך; במה עסקו הוריך, המשפחה המורחבת, חגים ומאכלים)

נא לכתוב בגוף ראשון

הייתי גר בויניצה עם הוריי. אחי יעקב נולד בשנת 1937 ואחותי ריטה נולדה אחרי המלחמה בשנת 1947. היו לנו שכנים גרמנים והיה להם כלב שפעם אף נשך אותי בגב. לקחו אותי לרופא והוא אמר שאין מה לעשות והפצע יירפא בעוד שנים רבות. עד היום אני סובל מהפציעה. אבא עבד במפעל לתיקון טנקים ואני עם אחי נשארנו בבית עם המטפלת.

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(גירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים במחתרת, השתתפות בבריחה או בהתנגדות, האנשים שהיו בסביבתך בגטו או במסתור, במי נעזרת או אולי למי עזרת):

כאשר המלחמה התחילה המטפלת שלנו לקחה אותי לכפר ליד קופייגורוד שבו הייתה גרה, אני הייתי חולה והמטפלת רצתה שאקבל טיפול טבעי. את בית החרושת שאבא שלי עבד בו סגרו והעבירו לרוסיה. בקופייגורוד ריכזו אותנו בגטו למשך כמה חודשים. לילה אחד אני ודוד שלי ברחנו משם ברגל כדי שלא ייראו אותנו הגרמנים. תקופה ארוכה הלכנו עד שהגענו לאזור שהיה בו הצבא הרוסי. הייתה שם רכבת ואנשים מהצלב האדום. ביקשנו משתי נשים שעמדו ליד הרכבת שייקחו אותנו איתם ברכבת, הן לא הסכימו. אבל היו שם שני יהודים שהחליטו לעזור לנו, העלו אותנו על הרכבת ונסענו עד מוסקבה. הייתה לנו כתובת של בת דודה מצד אימא שלי. במכתב אימא שלי כתבה לבת דודה שאני אגיע לגור אצלה.

אח של אימא שלי שהיה בן 16 נשלח לקופייגורוד בעקבותיי בכדי לדאוג לי, קבלנו ממנו מכתב אחד ומאז לא ידענו מה עלה בגורלו. כל המשפחה של הדוד שלי נרצחה בויניצה. אימא שלי הצליחה להגיע למוסקבה וביחד נסענו לעיר טמבוב. נסענו על גג הרכבת ואני זוכר שכל הפיח של הקיטור נכנס לנו לעיניים ולא יכולנו לראות עד כדי כך שאמי לקחה אותי לרופא עיניים לבדיקה. הרופא טיפל רק בעין אחת ואחרי הבדיקה עדיין העין השנייה כאבה לי. אבא שלי נשאר לעבוד בבית החרושת בטמבוב עד השעות המאוחרות במשך שנה ואחר כך הוא עבד עוד שנה בקייב ושחררו אותו הביתה. בתקופת המלחמה הייתי הולך לבית הספר. המטוסים הגרמניים היו טסים בשמיים וזורקים פצצות אז שלושה ימים לא הלכנו לבית הספר. כאשר רציתי ללכת לבית הספר נודע לי שפצצה נפלה על בית הספר ולא נשאר ממנו כלום. רק שנה אחרי חזרתי ללמוד בבית ספר אחר בטמבוב, כי כל יום הייתי הולך לבית הספר אך הוריי לא ידעו שהוא נהרס. הגרמנים עזבו את ויניצה בשנת 1944. במהלך המלחמה נרצחו תשעה אחים ואחיות של אימא שלי בעיר ויניצה.

אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(השחרור וחזרתך הביתה, חיך אחרי המלחמה, העפלה/ עליה):

לאחר המלחמה סגרו את בית החרושת שאבי עבד בו והעבירו אותו לקייב. שם אבי עבד במשך שנתיים. אני אחי ואימי חזרנו לויניצה. המשכתי ללמוד וסיימתי כיתה שביעית. אחר כך הלכתי ללמוד בקולג' בתחום הבנייה. אחרי סיום הלימודים עבדתי באזור אורל במשך שנתיים וחצי. לאחר מכן גייסו אותי לצבא, שירתי במשך שלוש שנים באזור ארמניה קרוב לגבול טורקיה. עבדתי במכרות בויניצה במשך שלושים ושלוש שנה.

נא ספרי/י על חיך בארץ

(תחושותיך בעת עלייתך ארצה, פעילותך הציבורית או התרבותית, המשפחה שהקמת, המסר שברצונך להעביר לדורות הבאים):

בשנת 1991 עליתי לארץ. סיימתי קורס מקצועי בחולון ועבדתי כצבעי במשך כעשר שנים, הפסקתי לעבוד בעקבות פציעה בירך.